

Titel: Kapitel I.

Citation: "Kapitel I.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e29063/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 439.

Er paa Grund af Anklagerens Forjømmelse med at foretage ham paabudne Handlinger en af ham begyndt Forfølgning eller et af ham anvendt Retsmiddel bleven anset som fravalben, men Forjømmelsen skyldes ham utilregnelige Omstændigheder, som det heller ikke har været ham muligt betimelig at bringe til Rettens Kundskab, og Saadant oplyses herefter inden 3 Dage efter Hindringens Opførelse, har Retten, ved hvilken sin Handling skulde være foretaget, paa Begjæring at tilstaa Opreisning mod de i Looven foreskrevne Virkninger af Forjømmelsen.

Ved de i denne og den foregaaende Paragraf omhandlede Beslutninger finder § 108 Anvendelse.

Sjunde Afsnit.

Om Behandlingen af Sager, der ikke forfølges af Statsanklageren eller Politiet.

Kapitel I.

Om Sager, der paatales i Henhold til § 38 eller § 40.

§ 440.

Naar Noget i Henhold til § 38 eller § 40 tager Paatalen af en Sag i sin Haand, blive med de af Forholdets Natur følgende Bepættelser samt de i §§ 441 og 442 foreskrevne nærmere Bestemmelser Reglerne i tredje til fjerde Afsnit om Indbringelse for Retten og videre Behandling af Sager, der paatales af Statsanklageren eller Politimesteren, samt om Retsmiddele at følge. De særegne Regler om Sager, der forfølges af Politimesteren, komme til Anvendelse, naar Sagens offentlige Paatale vilde tilfalde denne.

Foretagelse af Retshandlinger, førend Sagen anhangiggjøres, kan finde Sted ifølge Andragende af den Paagjældende, naar Omstændighederne ikke tilstøder Opfattelse, under Sagtagelse af Reglerne i tredje Afsnit Kap. I.

§ 441.

Følgende særegne Forordninger blive at iagttage;

1) Naar Paataleretten grundes paa § 40 1ste Stykke, skal det paagjældende Andragende til Retten eller Anklagen ledsages af Oplysning om, at Statsanklageren eller Politimesteren har nægtet at paatale, og at Hensigt af Andragendet eller af Anklagen er meddelt denne; i modsat Fald afvises Andragendet eller Anklagen i Embedets Medfør. Under Hovedforhandlingen kan Afvisning, forbi den Begring, som betinger Paataleretten, ikke har fundet Sted, kun ske, naar Statsanklageren eller Politimesteren fremsætter Indsigelse, før Anklageskriftets Oplysning, eller i Rømningsfager førend Lodtrækning til Udtagelse af Rømninger begynder, og Indsigelsen er udelukket, naar Afgangen til at fremsætte den for Hovedforhandlingen ikke er bleven benyttet; derimod er under disse Omstændigheder Statsanklageren eller Politimesteren altid berettiget til at tage Sagen i sin Haand.

2) Den, der paataler i Henhold til § 40, har i sit Andragende at angive sin Bolig samt, hvis han ikke bor paa det Sted, hvor Retten holdes, at nævne en der bojer Mand, til hvem Sagen vedkommende Meddelelser, som ikke skulle forkyndes efter Reglerne i

§ 95 ff., kunne gjøres med samme Virkning, som om de vare gjorte til ham selv; Undsættelse heraf bevirkter, at slike Meddelelser gyldig kunne gjøres paa Rettens Skriverkontor.

3) Andragende om Forundersøgelse skal indgives til Landretten; det nægtes fremme ikke blot i de i § 229 nævnte Tilfælde, men ogsaa naar de forelagte Oplysninger ikke findes at vække grundet Mistanke imod den Sigtede.

4) Henviisning til Hovedforhandling af den for Landretten i Genhold til § 40 indbragte Anklage bliver at nægte ikke blot paa Andragende, men ogsaa i Embeds Medfør, naar der ifølge de med Anklagestrifet fulgte Aktstykker ikke findes rimelig Grund til Mistanke mod den Sigtede eller er oplyst Omstændigheder, som begrunde hans Straffskyld. Er Anklage i Genhold til § 38 eller § 40 reist for Underretten, bliver Reglen i § 364 at følge.

§ 442.

Endvidere bliver at iagttage:

1) Udebliver den, der paatales i Genhold til § 40, ved Hovedforhandlingens Begyndelse eller i Løbet af denne, førend han sidste Gang havde Afgang til Ordet, udsættets Sagen, dersom loofligt Forfald er oplyst. Mangler der Hjemmel til at udsætte Sagen, betragtes Anklagen som frafalden, hvis Udeblivelsen finder Sted, førend Bevisførelsen fra Anklagerens Side er sluttet; finder Udeblivelsen Sted senere, fremmes Sagen paa foreskrevet Maade, saaledes at Anklageren gaar glip af den Medvirkning ved Sagens Forhandling, hvortil han ellers har Afgang. Samme Virkninger indtræde, naar den Paagjældende vægrer sig ved at tage Ordet, hvor det under Forhandlingen paahviler ham, eller naar Ordet fratages ham, eller han maatte blive udvist af Retssalen. Reglen i § 365 finder ikke Anvendelse i Sager, der paatales i Medfør af § 40.

2) Afhørelse af en privat Anklager foretages af Rettens Formand, jofr. § 291.

3) Berettiget til Anvendelse af Retsmidler i Anklagens Interesse i Sager, som ere paatalte i Genhold til § 38, er Statsanklageren efter Begjæring af vedkommende Embedsmand.

4) Naar den, der har paatalt i Genhold til § 40, paaanfer, men udebliver ved Forhandlingen i Paaankeinstansen, førend han har begrundet sin Anke, og uden oplyst loofligt Forfald, betragtes hans Paaanke som frafalden; udebliver han ellers, fremmes Sagen paa foreskrevet Maade, saaledes at han gaar glip af den Medvirkning ved Forhandlingen, hvortil han ellers har Afgang. Er en Underrettsdom paaantet efter Reglerne i § 400 ff., medfører Anklagerens Udeblivelse ved Hovedforhandlingen (Nr. 1), at henholdsvis Anken eller Anklagen anses som frafalden. Tilsvarende Regler gjælde med Hensyn til Gjenspagelse af Straffelagen.

§ 443.

For Statsanklageren eller Politimesteren taget en Sag i sin Haand, som kan paatales i Medfør af § 38 eller § 40, men frafalder dens videre Forfølgning, er den, hvem Paatalen i Genhold til de nævnte Paragrafer tilkommer, berettiget til at optage Sagens Forfølgning efter ovenstaaende Regler uden Hensyn til de almindelige Betingelser for en Sags Gjenspagelse.

Herved bliver at iagttage:

1) Om Forfølgningens Begyndelse ved Andragende om Forundersøgelse eller Anklage skal Statsanklageren eller Politimesteren saavidt mulig underrette den Paataleberettigede. Denne kan til enhver Tid øffe Oplysning af Retten, om Sagen forfættets, og paa hvilket Trin den befinder sig; han har Afgang til Gjennemsyn af Sagens Aktstykker efter Rettens nærmere Bestemmelse, dog under Forundersøgelsen kan, naar Dommeren finder, at det ikke vil være til Skade for Undersøgelsen.

2) Hviskaldet Statsanklageren eller Politimesteren den begyndte Forfølgning, kan Sagen af Bedkommende optages paa det Trin, hvorpaa den befandt sig. Erklæring til Retten herom bør ske strax, hvis Anklagen frakaldes under Hovedforhandlingen, og ellers inden en Uge. Rettens Besoielse til i Embeds Medfør at nægte en Sag Fremme eller at ophæve Forholdstregler, der ere foranledigede ved Undersøgelsen, men som ikke længer findes hjemlede, berøres ikke af foranstaaende Regler.

3) Anvendelse af Retsmidler i Anklagens Interesse i en Sag, som er paatalt af Statsanklageren eller Politimesteren, Naar den i Henhold til § 40 Paataleberettigede aaben, naar Bedkommende paa det Offentliges Begne undlade eller væge sig ved at gjøre Brug af dem. Anmeldelse af Paaanke i Henhold hertil bør ske inden den samme Frist, som gælder for hine. Hviskaldet Overstatsanklageren eller Statsanklageren en begyndt Paaanke, eller hviskaldet han ligeoverfor et af den Domsalbit anvendt Retsmiddel Anklagen, forsaavidt derom bliver Spørgsmaal, kan den Paataleberettigede optage Anken eller Anklagen efter de under Nr. 2 givne Regler.

§ 444.

Naar en Privat er besoiet til at paatale en Lovovertrædelse, der ogsaa kan forfølges af det Offentlige, uden at denne Ret er betinget af, at offentlig Paatale er nægtet (§ 40 2det Stykke), er han berettiget til at indtræde som Medanklager i den af det Offentlige anhängiggjorte Sag med samme Besoielser som, naar han selvstændig havde reist Sagen. Samme Ret haatesom Ret til efter Reglerne i § 443 at optage en Forfølgning, der frakaldes, har i saadanne Sager omvendt Bedkommende paa det Offentliges Begne, naar Sag er anhängiggjort af den Private.

§ 445.

Forfølges en Sag af en Privat i Henhold til § 40 1ste Stykke, er Statsanklageren eller Politimesteren berettiget til at tage Sagen i sin Haand, naar saadanne Omstændigheder ere tilstede, som vilde give Hjemmel til Gjenoptagelse af en Straffesag, i hvilken Forfølgning er frakalden. Den samme Grundstæning gælder med Hensyn til Retsmidlers Anvendelse.

Kapitel II.

Om Sager, der paatales af Private i Henhold til § 39.

§ 446.

Med Lovovertrædelse, som Lovgivningen henviser til Paatale af Private, finder ingen Efterfølgning af Statsanklageren eller Politiet Sted, ei heller Indskriden af Undersøgelssdommeren af egen Drift. Andragender til Undersøgelssdommeren om Foretagelse af enkelte Retshandlinger Naar den Paataleberettigede aabne, naar Omstændighederne ikke tilstede Dygtigelse. Djsaa den anden Part kan reise Andragende til Undersøgelssdommeren om Foretæen af et Bevis, som han ellers Naar Fare for at tabe, f. Ex. angaaende Rigtigheden af en af ham fremsert Bestyrdning. Herved blive Reglerne om Rige Retshandlinger i treble Afsnit Kap. I at anvende.

Forundersøgelse ved Retten er ubeløftet i de herommelte Sager.

§ 447.

Med Hensyn til den private Straffesags Indbringelse for Retten finde Reglerne i § 363 Anvendelse.